

Lag om ändring i rättegångsbalken;

utfärdad den 18 april 1991.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 9 kap. 1–3, 5 och 6 §§ samt 48 kap. 4 § rättegångsbalken skall ha följande lydelse.

9 kap.

1 § En part, som mot bättre vetande inleder eller föranleder rättegång i tvistemål, döms till böter.

¹ Prop. 1990/91:68, JuU10, rskr. 155.

SFS 1991:241

Utkom från trycket
den 22 maj 1991

2 § Om en part mot bättre vetande för talan mot dom eller beslut, döms han till böter.

3 § Försöker en part i tvistemål eller en målsägande i brottmål förhålla rättegången genom påståenden eller invändningar, som är uppenbart ogrundade, eller genom innehållande av bevis eller någon annan otillbörlig åtgärd, döms han till böter. Vad nu sagts om part gäller också intervenient, även om han inte har ställning som part.

5 §² Den som vid sammanträde inför rätten stör förhandlingen eller fotograferar i rättssalen eller bryter mot föreskrift eller förbud, som har meddelats med stöd av 5 kap. 9 §, döms till penningböter. Till samma straff döms den som muntligen inför rätten eller i rättegångsskrift uttalar sig otillbörligt.

6 § Röjer någon utan giltigt skäl vad enligt rättens eller undersökningsledarens förordnande inte får uppenbaras, döms han till böter.

48 kap.

4 §³ Strafföreläggande får utfärdas beträffande brott, för vilket inte föreskrivs svårare straff än böter, dock ej normerade böter, och beträffande brott, för vilket föreskrivs böter eller fängelse i högst sex månader. Om dagsböter skall användas som påföljd för brottet, får dock strafföreläggande utfärdas endast när brottet ensamt eller tillsammans med annat sådant brott som nu har nämnts förskyller högst etthundratjugo dagsböter.

Det finns särskilda bestämmelser om strafföreläggande för brott som har begåtts av någon som är under arton år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Lars Eklycke
(Justitiedepartementet)

² Senaste lydelse 1987: 747.

³ Senaste lydelse 1988: 820.

